І Книга Царів 13

Бетел 1-10; пророк у Бетелі 11-19; кара за непослух 20-32; гріх Єровоама 33-34

1 Та ось, за словом Господнім, прийшов з Юдеї в Бетел чоловік Божий, саме тоді, як Єровоам стояв коло жертовника, щоб покадити,

2 і, на наказ Господній, крикнув проти жертовника: "Жертовнику, жертовнику! Так каже Господь: Ось домові Давида народиться син, на ім'я Йосія; він заріже на тобі жерців узвиш, що кадять на тобі, і палитиме на тобі чоловічі кістки."

3 Того ж дня дав також знак словами: "Ось знак, що так сказав Господь: цей жертовник розсядеться, і попіл, що на ньому, розсиплеться."

4 Як тільки цар Єровоам почув слово Божого чоловіка, що цей крикнув проти жертовника в Бетелі, простяг від жертовника руку й повелів: "Схопіть його!" Але рука, що він простяг проти нього, всохла, і він не міг повернути її назад до себе.

5 Жертовник же розсівся, і попіл з жертовника розсипався, на знак, який дав Божий чоловік за наказом Господнім.

6 Тоді цар звернувся до Божого чоловіка й сказав: "Ублагай, прошу, обличчя Господа, Бога твого, і помолися за мене, щоб моя рука знов повернулась до мене." Виблагав Божий чоловік обличчя Господнє, і царева рука повернулася знов до нього і стала, як перше.

7 І сказав цар до Божого чоловіка: "Ходи зо мною до господи і покріпись, і дам тобі гостинця!"

8 Та Божий чоловік сказав цареві: «Хоч би ти давав мені половину твого дому я не піду з тобою; нічого не буду ані їсти, ані пити на цім місці,

9 бо так мені заповідано словом Господнім: не їстимеш, мовляв, ані не питимеш нічого і не повернешся тією дорогою, що йшов.»

10 От і пішов він іншою дорогою; не повернувся дорогою, якою прийшов у Бетел.

11 Жив у Бетелі один старий пророк. Сини його прийшли та й оповіли йому все, що зробив Божий чоловік у Бетелі того дня, і слова, що він сказав цареві, вони теж оповіли своєму батькові.

12 Батько спитав їх: "Яким шляхом пішов він звідси?" Сини вказали йому дорогу, якою пішов Божий чоловік, що був прийшов з Юдеї.

13 Він повелів синам: "Сідлайте мені осла." І як осідлали йому осла, сів він на нього

14 та й поїхав слідом за Божим чоловіком і знайшов його, як він сидів під дубом. Питає його: "Чи ти Божий чоловік, що прийшов з Юдеї?" Той відповів: "Я."

15 І просить його: "Ходи зо мною та з'їси щось."

16 Він же відповідає: «Не можу повернутися з тобою й піти до тебе, не можу нічого ні їсти, ні

пити тут з тобою,
17 бо Господь мені наказав: Не їстимеш ані не питимеш нічого там і не повернешся дорогою, якою прийшов.»
18 І каже той йому: "Я теж пророк, як і ти, і ангел говорив мені на наказ Господній: Заверни його до себе в хату, щоб він щось із'їв і випив." Так обманув він його.
19 Вернувся той до нього та й їв і пив у нього.
20 Та ось коли вони були ще за столом, прийшло слово Господнє до пророка, що завернув його,
21 і закликав він до Божого чоловіка, що прийшов з Юдеї: «Так говорить Господь: За те, що ти спротивився Господньому велінню і не пильнував заповіді, яку заповідав тобі Господь, Бог твій,
22 а повернувся та їв і пив на місці, про яке він сказав тобі, щоб ти не їв і не пив там, - тіло твоє не ввійде до гробу батьків твоїх.»
23 Після того, як той наївся й напився, пророк осідлав йому осла, і він від'їхав.
24 Та як уже їхав, зустрів його в дорозі лев та й вмертвив його. І лежав його труп, простягнутий на дорозі, а осел стояв коло нього, стояв і лев коло трупа.
25 Якже проходили люди мимо, побачили труп, простягнутий на дорозі й лева, що стояв коло трупа. Прийшли вони й розповіли про це в місті, де жив старий пророк.
26 Почувши про це пророк, що завернув був його з дороги, сказав: "Це Божий чоловік, що спротивився Господньому велінню, тим і видав Господь його левові, що роздер його на смерть, за словом, що Господь сказав йому."
27 І сказав синам своїм: "Осідлайте мені осла!" Ті осідлали.
28 Поїхав він і знайшов трупа, простягнутого на дорозі; осел же і лев стояли коло нього. Лев не жер трупа і не роздер осла.
29 Підняв він трупа Божого чоловіка, поклав на осла та привіз назад. Отак прийшов старий пророк у своє місто, щоб оплакати та поховати його.
30 Він поклав трупа до своєї гробниці, і плакали по ньому: "Ой братіку мій!"
31 А поховавши його, сказав він до своїх синів: «Як вмру, то поховайте мене у гробниці, де поховано Божого чоловіка; коло його костей покладіть мої кості,
32 бо збудеться напевно слово, що він, на Господнє веління, крикнув проти жертовника в Бетелі та проти всіх капищ, що на узвишшях у містах самарійських.»
33 Але й після цього не звернув Єровоам із своєї лихої дороги, а настановляв і далі з простих людей Жерцями на висотах. Хто тільки хотів, того призначав він жерцем на узвишшях.

34 Оце ж і звело дім Єровоама до гріха, що призвів його до погибелі й заглади з лиця землі.